

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 51. Jacobi Boncompagni Curdinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sec. XVIII. Pulvers hat, aber eine Standhaftigkeit
 A. C. 1731. ohne Frechheit, ohne Verletzung der Würden
 gegen den Landesherrn, eine Standhaftigkeit mit dem Anstand und der Würde,
 die unser Jahrhundert vor dem stürmischen
 Mittelalter aufzeichnet, verdient in den
 gemeine Jahrbücher von Deutschland zu
 dauernden Ehre der Stadt Werthheim (und
 aber ihrer Baschas) eingetragen zu werden.
 Hæc scribere, hæc sentire aulit cuius
 ris genii homo, Vir ille, qui tolerantiam
 ceu laborum suorum unicum lapillum
 ac virtutem sibi prædilectam
 identidem crepat, Principes & civis
 in Catholicos armare & concitare præsumat,
 & quidem illo tempore & anno
 quo Principes tanto conatu, tam exemplo
 favore tolerantiam commendat
 & urgere satagunt. Ergone tolerantiam
 nil aliud est, quam Sacra Catholicorum
 profanandi, Tempia vastandi, Catholicos
 vexandi, vulnerandi, opprobriandi,
 delendi plena potestas a publico
 lapillo in publicis totius Germaniæ municipalibus
 signanda?

§. LI.

*Jacobi Boncompagni Cardinalis
 obitus.*

Hoc anno Sacrum Purpuratorum Collegium
 unius duntaxat mortem
 lux-

luxerat. Erat is Jacobus Boncom-
pagnus patria Bononiensis, Gregorii Sæc. XVIII.
A. C. 1731.
XIII. Pontificis Abnepos: Primam lu-
cem aspexerat die 19. Martii Anno 1653.
in Insula & Civitate Sora, quam jure
feudi prænobilis ejus Familia possidet.
Hic exactis in patria mansuetioribus
literarum præceptis, cum jam a tene-
ris animum ad Ordinem sacrum adje-
cisset, a suo Patruo Cardinale Hiero-
nymo Romam evocatur, ac Meliten-
sium, cui juvenis adscriptus erat, re-
lictò Instituto sub Innocentio XI. inter
Præsules Romanæ Curix adscribitur.
Haud diu tamen honores sine onere
tulerat; primo enim a præfato Ponti-
fice Urbevetanæ, & postea ab Ale-
xandro VIII. Firmanæ Urbis Guberna-
tor constituitur; utroque officio lauda-
biliter expleto nuntium accepit de Fra-
tris sui Francisci Bononiensis Archi-
episcopi obitu: Vacanti huic Ecclesiæ
paucis post mensibus præficitur Jacobus,
Fratris sui non opum, sed virtutum
hæres dignissimus; quippe ad ipsius
æmulationem gregem suum sermone
& exemplo pavit, & severa Ecclesia-
sticæ vitæ disciplina prælucens Clerum
suum ad sequenda ejus vestigia strenue
incitavit. In pauperes non tam libe-
ralis quam prodigus erat, morum cor-
rectioni apprime intentus, assidue Diæ-
cesin

Sæc. XVIII. cesin lustrabat, & ubi currum aut e
 A. C. 1731. quos adhibere viarum asperitas pro-
 hibuit, pedes ibat. Decorem domus
 Dei promoturus, Gentilitium Sacrum
 in Metropolitana Ecclesia splendidè
 exornavit, & quatuor Sacellanis
 exornavit. Delectabatur quidem magnis
 apparatu, ac vitæ cultu, non tamen
 magis splendido, quam nobilem eius
 conditionem, statusque dignitatem
 decebat. Tot demum meritis clarus
 Innocentio XII. Purpuratorum cæta
 admovetur, nec tamen purpuram
 æmulum invidia gestabat; vitio
 nim invidiosis solemnè per calumniam
 in vulgus sparsum est. Jacobum hanc
 dignitatem fuisse aucupatum singulæ
 complacentia, qua ejus Frater Saxe
 Dux magnificum suum Palatium
 dam Pontificis affini levissimo pretio
 vendidisset. Attamen Cardinalis non
 alieno beneficio, sed proprio merito
 rum suffragio Purpuram obtinuit.
 brevi ostendit; pluribus enim Patrum
 cætibus aggregatus, præclara admo-
 dum singularis prudentiæ, eruditionis
 atque integritatis specimina edidit.
 unde ab Innocentio XII. præ cæteris
 electus, ut tanquam Legatus a Latere
 Wilhelminam Amaliam Brunsvicæ
 sem Ducem Mutinæ salutaret, & Jo-
 sephi Cæsaris nuptias solemnè præce-
 tione

Sæc. XVIII.

A. C. 1731.

tione sacraret, quam legationem Regio fere apparatu, ingentique pompa per honorifice expleverat. Nec minori magnificentia Poloniæ Reginam, dum Bononiam pertransibat, excepit. Præterea in Vaticana Basilica anno hujus sæculi decimo quarto memoriæ defuncti Pontificis Gregorii XIII. Gentilis sui tumulum prorsus magnificum extrui curavit, propterea in gratitudinis signum amantissimis literis a Clemente XI. honoratus. Mortuo autem eodem hoc Pontifice Romam ad sacra contendit comitia, in quibus electo Innoc. XIII. & postea Benedicto XIII. Bononiam reversus est, nec eo regnante ultra Romam rediit; maximo enim dolore afficiebatur, quod Sanctissimus hic Pontifex a suis Ministris tam indigne, tamque turpiter deciperetur, ac propterea eundem Papam sacro Christi sepulcro, quod Turcarum potestati traditum esset, æquiparare solebat. Benedicto fati functo interfuit comitiis, atque in electione Clementis XII. suum tulit suffragium: Porro Bononiam redux, ibidem apoplexia tactus, die vigesima quarta Martii pie in Domino obdormivit, anno ætatis septuagesimo nono nondum expleto. Sepultus est in gentilitio suo Sacello prope Patruum sui tumulum.

X x 4

S. LII.